

acidului azotică spre a forma amoniacul ce rămâne în lichoare în stare de sare amoniacală.

Amoniacul ia înkă naștere kind se espune feră la acțiea aerului și a apei: apa se descompune, oxigenul ei se unește cu feră spre a forma sesqui-oxidul de feră, și hidrogenul ei produce, cu azotul aerului, amoniacul, care, combinându-se cu acidul carbonic din aer, dă carbonatul de amoniac. Pentru aceea rădina derațe totdeauna amoniacul kind se amestecă cu potasa.

Oare-care oxidul de feră și de mangană natră, și în apă și deosebite materii terose, cuprind amoniacul. Se găsește cantități mici de amoniacul și în ploaie de săruri, în stare de carbonat sau de azotat de amoniac.

După kind-va chimistul, conține apă esistența și de amoniacul în aer; și corpul poros în care s'a găsit amoniacul n'are decât aerul care a condensa acest gaz.

Secrețiunile animalelor, urina lor, excrementele lor, cuprind amoniacul și în stare de corp care se transformă lesne în săruri amoniacale.

Se poate zice în presmată cu hidrogenul și azotul că o trăsătură mare a se găsi între dinșii spre a forma amoniacul, și că uneori combinație se produce mai puțin decât înlesnire kind acestor doi corpuri esistenți o combinație, și se întăresc în stare pură.

Proprietăți. — Amoniacul este un gaz colorat, cu un miros rău și penetrant, cu totul caracteristic.

Densitatea sa este de 0,596. Nu este ușor la respirație și la combustie. O lumină care se afundă într'un vas se stingă numai puțin. Nu este combustibil în aer atmosferic; dar kind îl introduce în apă printre deschișoare mici într'un clopot plin de oxigen, atunci se poate înflăcăra; arde atunci cu o flăcără galbenă.

Gazul amoniacul nu este permanent. D. Bussy a demonstrat că esistența la fieră produce prin evaporarea acidului sulfuric, se poate lichidifica. D. Faraday a lichidificat gazul amoniacul printre altele metoade: modurile sunt este a introduce kind-va grame de clorur de argint